

RADAR

Historiedidaktisk Tidsskrift

Rigsfællesskabet – et fælles dannelsesprojekt

Af Anders Øgaard

Maj 2025

Korrekt citering af denne artikel efter APA-systemet
(American Psychological Association System, 7th Edition):
Øgaard, A. (2025). Rigsfællesskabet – et fælles dannelsesprojekt.
RADAR – Historiedidaktisk tidsskrift, (2025). DOI: 10.7146/rhdt.v9i1.157035

Rigsfællesskabet – et fælles dannelsesprojekt

Af Anders Øgaard, pædagogisk konsulent, DTU.
Tidligere lektor i pædagogik på Ilisimatusarfik,
Grønlands Universitet

Trump-administrationen har sat bevægelse i de tektoniske plader under rigsfællesskabet, og hvad en ny normal for de tre lande bliver er vanskeligt at sige. Men hvis studieturen går til Grønland eller Færøerne, er der gode muligheder for at gøre godt. Det pædagogiske udviklingsprojekt, Rigsfællesskabet – et fælles dannelsesprojekt, som præsenteres i det følgende, peger på nogle positive træk i rigsfællesskabet, som er værd at dyrke – for eksempel ved at bruge rigsfællesskabet som ramme for studieture.

Relationen mellem de tre lande i rigsfællesskabet er politisk reaktualiseret. Det er naturligvis i øjeblikket voldsomt forstærket af den krisesituation den amerikanske præsident har skabt. Men også før Donald Trump betød den sikkerhedspolitiske og økonomiske udvikling, klimaforandringer samt politiske målsætninger om øget selvstændighed – henholdsvis postkolonial selvransagelse og frisk opmærksomhed omkring den historiske relation imellem de tre lande.

I Danmark blev rigsfællesskabet i 2023 skrevet ind i historiekanonen for folkeskolen og indgår fremover som et obligatorisk tema i grundskolen. Rigsfællesskabet som tema vil sandsynligvis fremover følge danske elever op igennem uddannelsessystemet. I skolen i Grønland er historieundervisning blevet styrket ved, at historie fra 2023 er blevet et selvstændigt fag. Lærere i Grønland skal mere målrettet forholde sig til, hvilke narrativer historiefaget skal formidle. Der er behov for at overveje og udvikle undervisning, som arbejder med balancerede og nuancerede fortællinger om rigsfællesskabet.

Et tværnationalt pædagogisk udviklingsprojekt

Med midler fra Nordplus gik læreruddannelser fra de tre lande i rigsfællesskabet i 2022 sammen om et pædagogisk udviklingsprojekt, som skulle give form til undervisning i rigsfællesskabet i de tre lande. Underviserne samarbejdede om at facilitere en proces, hvor lærerstuderende gennem besøg og workshops udviklede indhold og undervisningsmateriale. Projektet blev afviklet som studierejser, hvor lærerstuderende i de tre lande på skift præsenterede skoleundervisning, nationale traditioner, madkultur, naturoplevelser og andet for hinanden. Rigsfællesskabet – et fælles dannelsesprojekt blev afviklet 2022-24 som et vellykket samarbejde mellem de tre lande omkring fælles afklaring og vision for undervisning i emnet rigsfællesskabet.

Erfaringer og fortællinger

Udviklingsprojekt Rigsfællesskabet – et fælles dannelsesprojekt handlede om at lade deltagere fra forskellige positioner indenfor en historisk konkret strukturel magtasymmetri interagere ved at dele erfaringer og oplevelser fra hver deres position i rigsfællesskabet. Blandt andet ved at lave fælles workshops i alle tre lande var bestræbelsen, at mødet skulle give lige muligheder for at bidrage med erfaringer og lige muligheder for at formulere og tage ejerskab til rigsfællesskabet som didaktisk tema. Underviserne i de tre lande satte en indholdsmæssig ramme for projektet med temaerne: Kultur, sprog, natur og politik. Temaerne kom til at fungere som guidelines for de aktiviteter, undervisere og studerende stod for ved besøgene i de tre lande. De fire temaer gav en indholdsmæssig ramme, men stadig med et stort spillerum for at forme, hvordan rigsfællesskabet kunne udnyttes som didaktisk tema.

Det analytiske blik i den følgeforskning, der præsenteres her, kombinerer kritisk erfaringspædagogik (Negt, 2019) med et narrativt perspektiv (Lauta, 2022). Udvekslingen af forestillinger, oplevelser og forventninger knyttet til relationen mellem de tre lande er foregået i en narrativ ramme, hvor Danmark/ Skandinavien i tidernes morgen etablerede et imperie for senere at etablere sig som kolonimagt, hvor Færøerne og Grønland så i nyere tid er påbegyndt en politisk og kulturel løsrivelse, og fortsat befinder sig i en emancipationsproces. I det narrativ står Danmark, og i udviklingsprojektet danske lærerstuderende, i dag i en defensiv position, som en befolkning, der historisk har forbrudt sig mod nuværende dominerende demokratiske og egalitære normer og idealer. Lærerstuderende fra Grønland og Færøerne kunne derimod trække på en offensiv position som undertrykt folk – med historisk momentum.

Tilføjes et erindringspolitisk perspektiv (Bryld, 1996), handlede udviklingsprojektet om at bringe forskellige erindringer og forestillinger om rigsfællesskabet frem i lyset og få kommende skolelærere til at vurdere hvilke fortællinger og hvilke perspektiver, der kan være relevante for historie og samfundsfag i skolen i de tre lande fremover.

Rigsfællesskabet er en forholdsvis ny betegnelse for relationen imellem de tre lande. Betegnelsen har været brugt indenfor politik siden 1970'erne og har fulgt landenes stigende autonomi og selvstændiggørelse. I dag er betegnelsen almindeligt anvendt i det offentlige rum. Med rigsfællesskabet som legitim og anvendelig fællesbetegnelse er der åbnet et nyt kapitel i fortællingen om de tre lande – et kapitel som det pædagogiske udviklingsprojekt handlede om at give fornyet og fælles indhold.

Rigsfællesskabet – politik eller kultur?

Overskriften for kanonpunktet i den danske folkeskole er Nordatlanten og rigsfællesskabet. Kanonpunktet er formuleret således:

” Dette [rigsfællesskabet] er resultatet af en historie om nordisk ekspansion og interesser i Nordatlanten, der har rødder tilbage til vikingetiden. Udviklingen frem mod det nuværende rigsfællesskab startede med indførsel af hjemmestyre på Færøerne i 1948 og ophævelsen af Grønlands kolonistatus i 1953. Rigsfællesskabet er således både en rest af dansk kolonihistorie og en nutidig statsretlig konstruktion med tre lande med forskelle og ligheder inden for historie, kultur og politik.

(Børne- og undervisningsministeriet, 2023)

I det danske kanonpunkt bliver rigsfællesskabet præsenteret som politisk historie. Den politiske rammesætning af fællesskabet mellem de tre lande går igen i undervisningsmaterialer. Et eksempel er en undervisningsbog fra Grønland fra 2017, som indledes således:

” Rigsfællesskabet er en betegnelse, som benyttes for det overnationale organ, samarbejde og styre for Det Danske Rige, omfattende Danmark, Færøerne og Grønland.

(Heinrich & Mortensen, 2017)

De oplevelser og erfaringer med rigsfællesskabet, som undervisere og deltagende lærerstuderende bragte ind i udviklingsprojektet Rigsfællesskabet – et fælles dannelsesprojekt, handlede imidlertid ikke primært om et politisk forhold. Som det vil fremgå, fandt udviklingsprojektet en modsætning imellem en mere officiel betragtning af rigsfællesskabet som et politisk slægtskab med modsætninger og magtinteresser, og rigsfællesskabet som et møde mellem forskellige men også overraskende beslægtede kulturer og samfund.

De første møder

Det første møde mellem deltagende lærerstuderende i de tre lande var optagede videopræsentationer, videobreve, hvor de i grupper delte deres besvarelser af spørgsmålet Hvad skal elever i de andre lande i rigsfællesskabet lære om jeres land? Efter at have set et videobrev fra studerende i et af de andre lande sendte grupperne returspørgsmål til den gruppe, hvis præsentation gruppen havde set.

De danske studerende havde i deres videobreve taget berømte danskere og store danske internationale virksomheder med. Men de danske præsentationer var ikke båret af stolthed eller drevet af et ønske om at hævde sig som nation. Til tider var præsentationen af Danmark båret af ironi og selvkritik. Holdt op overfor videobrevene fra de færøske og grønlandske studerende gav de danske studerendes besvarelse af spørgsmålet desuden ikke en homogen fortælling, men mere et spraglet billede af deres land.

I de færøske studerendes videobreve fyldte natur og klima relativt set mere. En karakteristisk national

madkultur, præget af naturbetingelserne, blev eksempelvis præsenteret. Deres præsentationer bar præg af stolthed over egen kultur og egne traditioner.

De grønlandske studerende fortalte også om naturen i deres land, om de enorme geografiske forhold. De kom også ind på en karakteristisk grønlandsk madkultur, præget af kød fra jagt og fangst. De grønlandske studerendes videobreve bar præg af en sikker fortælling om selvstændig kultur og om et selvstændigt land. Og hos de grønlandske studerende var der et ønske om, at især danskere skulle kende og forstå mangfoldigheden i det grønlandske samfund og mangfoldigheden i den grønlandske befolkning bedre.

Returspørgsmålene på videobrevene gik primært på faktuelle forhold og forekommer at være lidt forsigtige. Videobrevene pegede på relationer og identiteter i rigsfællesskabet. Madkultur, klima og geografi trak en grænse mellem Færøerne og Grønland på den ene side og Danmark på den anden. Et karakteristikon var også en mere sikker national selvbevidsthed hos de færøske og grønlandske studerende.

Studieturene

Efter videobrevene rejste godt 50 studerende ligeledes fordelt fra de tre lande på besøg, henholdsvis arrangerede besøg. Undervisere og studerende samarbejdede om skolebesøg, naturoplevelser, besøg i landenes parlamenter, besøg hos rigsombuddet og museumsbesøg med aktiviteter. De studerende i hvert land stod for en buffet med nationale retter. Dertil kom andre kulturelle aktiviteter, som de studerende selv fandt på og stod for. På Færøerne besøgte studerende fra Danmark og Grønland for eksempel en gård med hestestutteri. På Grønland oplevede studerende fra Danmark og Færøerne Inuit games, som er sportsskampe med rødder i inuitkulturen.

Undervejs på studieturene blev det kommenteret af danske studerende, hvordan traditioner og fritidsaktiviteter markerede et slægtskab mellem Færøer-

ne og Grønland: Fangst, fiskeri, marin-/ vildtpræget madkultur, folkedans, et bredt og levende familie-/ slægtsskabsnetværk i små samfund og en levende anvendelse af nationaldragter var eksempler på kulturelle træk, som de danske lærerstuderende oplevede ikke at dele.

Hvad kan rigsfællesskabet handle om?

På studieturene stod underviserne for faglige workshops, hvor de lærerstuderende i tværnationale grupper skulle udvikle undervisningsaktiviteter og undervisningsmaterialer.

I Grønland samarbejdede de lærerstuderende om at udvikle spilaktiviteter for skoleelever med rigsfællesskabet som tema. En oplagt mulighed for udvikling af spilaktiviteter med rigsfællesskabet som tema er at bygge på modsætninger, dilemmaer og eventuelt konflikttemaer for eksempel af politisk art. De spil, der kom ud af workshoppen, handlede primært om at formidle faktuelle forhold om de tre lande. Den primært faktuelle håndtering af rigsfællesskabet, som også skete ved videobrevene, skal muligvis tolkes som et afsøgende møde med emnet, hvor lærerstuderende selv var optaget af at komme til at vide mere om de andre lande.

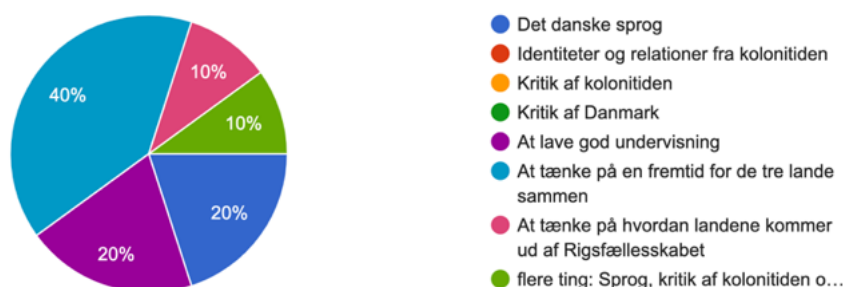
Forsigtigheden i det faktuelle fokus kunne også dække over underliggende konflikter, som man ikke ønskede at berøre. Det lod dog ikke til, at arbejdet med rigsfællesskabet blev skæmmet af tabubelagte politiske holdninger. I et spørgeskema fik alle deltagende lærerstuderende mulighed for at reflektere over eventuelle konfliktlinjer, som de havde oplevet i projektet. En samlet oversigt over besvarelserne ser således ud:

Figur 1.

Svar fra spørgeskema til deltagende lærerstuderende.

Hvad var I fælles om i alle landene?

10 svar (6 Dk, 3 Grl., 2 Fær.)

Svarprocenten er meget lav, så diagrammet kan blot give et fingerpeg om temaer og interesser, der kunne komme i spil i mødet mellem lærerstuderende fra de tre lande. En forsigtig tolkning kan være, at diagrammet viser en balance tippe væk fra konflikt og politik og tydeligt i retning af at lave god undervisning med rigsfællesskabet som tema for en fælles fremtid for de tre lande.

Nedtoningen af et politisk perspektiv på rigsfællesskabet blev i et spørgeskema formuleret meget tydeligt af en studerende fra Danmark:

” Gennem sang, leg og grin i de uformelle rum har det vist sig, at det frirum har kunnet skabe relationer, som har været uundværlige for forståelsen af vores fællesskab. Både det, der har bundet os sammen, men lige så vigtigt, det der har adskilt os. De sanselige oplevelser, som at ligge i shelter, danse, vandre i naturen, synge sammen, grine sammen, samt dele personlige historier, har været det jeg har reflekteret mest over og har givet mig en virkelyst og udvidet min forståelse for de liv de forskellige lærerstuderende i Rigsfællesskabet lever.

(Studerende, Danmark)

For denne lærerstuderende havde mødet i rigsfællesskabet udviklet en forståelse for rigsfællesskabet som et rigt kulturelt nordisk fællesskab – ikke som et politisk konfliktfyldt dominansforhold.

Rigsfællesskabet som mulighed for forsonende gennembrud

Samme positive oplevelse af rigsfællesskabet var hos flere af de grønlandske lærerstuderende. En studerende fra Grønland tog initiativ til at KNR, Grønlands nationale tv- og radiostation, interviewede hende omkring projektet Rigsfællesskabet – et fælles dannelsesprojekt. I interviewet gav hun følgende beskrivelse af projektet:

” Vores mål er, at Rigsfællesskabet skal betragtes som en god ting, og at der skal læres mere omkring det inden for Rigsfællesskabet. Vi vil af med det negative syn på Rigsfællesskabet, så vi arbejder fremad med et positivt formål. (...) Vi har lige arbejdet med vores fælles kulturtræk mellem grønlandere, danskere og færingere. (...) vi har meget tilfælles med færingere. Vi skrev lange tekster i det område... (...) Vores møde som lige parter med fælles interesser som lærerstuderende, det er meget fedt.

(Oversat fra grønlandsk)

En lærerstuderende fra Grønland fortalte under opholdet på Færøerne, at hun nu ville overveje Færøerne som mål for lejrskoleophold for hendes kommende skoleelever. I et spørgeskema beskrev en grønlandsk studerende også, hvordan rigsfællesskabet kunne bruges til at skabe venskaber og klassefællesskab på tværs af de tre lande. Den studerende svarede samtidig at være blevet inspireret til at skabe kontakt med lærere i Danmark og på Færøerne. En studerende fra Færøerne reflekterede i et spørgeskema over relationerne i rigsfællesskabet:

” Vi var også fælles om sproget dansk og om tanker om kolonitiden. Men vi havde også meget andet tilfælles. Bl.a. madkultur, sagn og myter. Selv om det klart var mere Grønland-Færøerne der havde det tilfælles, så havde Danmark også, det var bare ”længere væk” fra det, som danskere kalder dansk.

(Lærerstuderende, Grønland)

Slægtskabet mellem Grønland og Færøerne forekom på turene at være en ny erkendelse for alle. For de grønlandske deltagere blev mødet omkring rigsfællesskabet et genfundet slægtskab med færingar.

Danmark kom til at stå lidt isoleret i udviklingsprojektet. En studerende fra Danmark ønskede at bevare og dyrke den danske relation til Færøerne og Grønland og beskrev det på denne måde i et spørgeskema:

” Jeg fik lyst til at rejse mere til Grønland og Færøerne. Samtidig blev jeg meget inspireret af det fællesskab jeg mødte i begge lande. Det mangler vi i Danmark.

(Studerende, Danmark)

På samme måde som i videobrevene bar de danske studerendes besvarelser i spørgeskemaer præg af selvkritik og ydmyghed. De studerende blev bedt om at skrive, hvad der havde været det mest udviklende ved besøget i Grønland. En dansk studerende svarede:

” at man kunne snakke om alt på kryds af landene, uden at man følte, at man trådte nogen over fødderne.

(Studerende, Danmark)

En anden studerende fra Danmark konkluderede på samme spørgsmål:

” Viden er vejen ud af fordomme og danner grundlag for, at næste generation af danskere, ikke gentager historiske fejl.

(Studerende, Danmark)

En tredje dansk studerende svarede:

” Kendskab gi'r venskab. At bevidstgøre omkring vores fælles historie. Den lille fortælling i den store (familie- & venskabsbånd på tværs). Synliggøre at der er mange vinkler på historien. (...) At være oprigtig nysgerrig. At sætte sig i den andens sted.

(Studerende, Danmark)

For de danske lærerstuderende blev deltagelsen præget af postkolonialt selvopgør. Der var en sikker bevidsthed hos dem om tidligere dominansforhold og et tydeligt affødt behov for at indtage en anerkendende og ydmyg position. Den position, de fandt, var samtidig præget af nysgerrighed og et ønske om at bevare og udvikle relationen.

Dansk som funktionelt sprog

Kommunikationen i projektet foregik på dansk, som også færinger undervises i i skolen. I Grønland er der en stående diskussion om, hvilke sprog grønlandere skal kunne. Sprogdebatten har bølget frem og tilbage i godt 100 år, hvor det danske sprog har repræsenteret både fremskridt og selvstændiggørelse (starten af 1900-tallet) og undertrykkelse eller manglende anerkendelse af grønlandere (især fra 1970'erne og frem). Grønlandere er blevet undervist i dansk i skolen i godt 100 år, men undervisningen og forældres opbakning er fortsat præget af ambivalens eller modstand. Senest er der opstået en diskussion, om det danske sprog skal erstattes af engelsk, som mange grønlandske børn allerede tilegner sig udenfor skolen (Ekspertgruppen vedrørende styrkelse af sprogtilegnelse, 2018).

Ved besøget på Færøerne oplevede de grønlandske

lærerstuderende skoleelever, som gav udtryk for et åbent og uproblematisk forhold til at tilegne sig og anvende det danske sprog. Grønlænderne så således i projektet, hvordan det danske sprog kan fungere funktionelt, uden de altid nærværende politiske konnotationer der knytter sig til det danske sprog i Grønland. Samværet på tværs af de tre lande gav grønslænderne en frisk platform for at udvikle deres sproglige kompetencer.

For de færøske studerende blev det en mulighed for at træne deres dansk. For de danske studerende blev det blot at kunne anvende sit modersmål en konfrontation med Danmarks dominerende position, hvilket bidrog til den ydmyghed, der prægede den danske deltagelse.

Rigsfællesskabet som undervisningstema

I løbet af projektet fik lærerstuderende gradvist øjnene op for de didaktiske potentialer i rigsfællesskabet. En lærerstuderende fra Færøerne udtrykte sig således om de fremadrettede perspektiver i at arbejde med rigsfællesskabet:

” En indsigt jeg ikke vidste, jeg manglede.
(Lærerstuderende, Færøerne)

En gruppe danske studerende reflekterede i en efterfølgende skriftlig opgave over rigsfællesskabet som undervisningstema:

” Dette [rigsfællesskabet] er en uvurderlig ressource i en globaliseret verden, hvor interkulturelle kompetencer og evnen til at vurdere og håndtere konkurrerende narrativer er afgørende.
(Studerende, Danmark)

For disse lærerstuderende var rigsfællesskabet blevet et perspektivrigt og relevant og eksemplarisk emne for undervisning i skolen. En lærerstuderende fra Danmark beskrev det således:

” Jeg ser et stort potentiale i forhold til at arbejde med en såkaldt 'mainstreaming' af Rigsfællesskabet...

(Lærerstuderende, Danmark)

Med 'mainstreaming' mente den studerende sandsynligvis, at rigsfællesskabet ville gå fra at være et usædvanligt og nyt tema til at være integreret som almindeligt perspektiv og tema i forskellige fag.

En studerende fra Danmark reflekterede over rigsfællesskabet som fælles tværnational ramme for de tre lande:

” Kender vi hinanden i Rigsfællesskabet, eller er vi ved at (gen)opdage hinanden?

(Lærerstuderende, Danmark)

Om studieturene skrev samme studerende:

” Vi gør Rigsfællesskabet.

(Lærerstuderende, Danmark)

Rigsfællesskabet var tydeligvis en ny forbindelse for hende – en forbindelse som fremstod positiv og relevant. Hun så det pædagogiske udviklingsprojekt som demokratiske skridt i retning af at etablere et nyt kulturelt og socialt fællesskab mellem landene.

Konklusion

Lærerstuderende fra Danmark, Færøerne og Grønland erfarede i det pædagogiske udviklingsprojekt rigsfællesskabet som et relevant og inspirerende fagligt emne til undervisningen i kulturfagene og på tværs af fag. I projektet var det tydeligt, hvordan Danmark fortsat er centrum for rigsfællesskabet: trafik, økonomi, kommunikation, ferier, uddannelse, sundhed, retsvæsen knytter både grønlændere og færinger til Danmark. Men det var markant i projek-

tet, at politik ikke havde interesse blandt de lærerstuderende. Underviserne havde sat en faglig ramme med temaerne kultur, sprog, natur og politik. Politik blev det tema, der trak mindst, og meget lidt, opmærksomhed. Rigsfællesskabet blev ikke opfattet som et konflikttema og blev generelt ikke grebet an som et politisk emne. Mødet og samværet blev præget af positiv nysgerrighed overfor kulturelle og samfundsmæssige forskelle og ligheder.

Grønland og Færøerne viste sig at have et uprøvet fællesskab udenom Danmark. De færøske og grønlandske lærerstuderende oplevede at have tydeligere samlende traditioner – for eksempel unikke madkulturer, som stod skarpt aftegnet overfor en svagere profileret dansk madkultur.

Slægtskabet med Færøerne gav deltagende grønlændere mulighed for perspektivskifte. Nye identitetsmuligheder opstod i et felt, som ellers er konstrueret af det historiske dominansforhold med Danmark i centrum. I projektet blev rigsfællesskabet en ny mulighed for grønlænderne for at udvikle identitet som moderne befolkning – fri af den ambivalente og slidte relation til Danmark.

Rigsfællesskabet, som det tog form imellem de deltagende lærerstuderende i projektet, kan således virke styrkende for den emancipationsproces, grønlændere står i. Rigsfællesskabet kan tilbyde ligeværdighed i en relevant international relation.

For de danske lærerstuderende viste rigsfællesskabet sig som en mulighed for at forsone sig med Danmark som kolonimagt. Den åbne og ydmyge tilgang bundede i en meget klar bevidsthed om generel dansk uvidenhed om Grønland sammen med bevidsthed om kolonitiden, og det ansvar Danmark og danskere historisk set står med. Rigsfællesskabet som tema gav muligheder for at komme videre ved at forstå og acceptere Danmarks som fælles ressourcemæssig reference for alle tre lande fremfor primært at blive set som dominerende og undertrykkende.

Rigsfællesskabet – et fælles dannelsesprojekt blev et meget positivt møde med interesse fra alle sider

for at lære hinanden bedre at kende. På tværs af landene var der konsensus om, at rigsfællesskabet skulle handle om ligeværdige relationer, en uprøvet venskabsrelation, rammesat af geografi, natur, og af forbindelsen til den danske stat og det danske samfund. Der er en relation mellem landene, der er et nordisk fællesskab, som hos de lærerstuderende vækkede frisk nysgerrighed. Projektet peger på relevansen og mulighederne i, at uddannelse og undervisning i tre lande dyrker en gammel relation som et nyt postkoloniale venskab. Rigsfællesskabet trådte frem som et relevant og aktuelt didaktisk tema, hvor rigsfællesskabet viste sig som en mulighed for et fælles samlende afsæt i alle tre lande for børn og unges orientering i en moderne verden.

Den dagsorden, USA har sat, samt et nyvalgt grønlandske parlament, har muligvis allerede gjort erfaringerne fra udviklingsprojektet Rigsfællesskabet – et fælles dannelsesprojekt til historie. Men mødet mellem lærerstuderende i de tre lande slog nogle meget positive toner an, som det er værd at forfølge gennem studieture, fjernundervisning, og andre former for tværnationale samarbejder i grundskolen og andre steder i uddannelsessystemerne i de tre lande.

Referencer

Bryld, C. (1996). Er vi selv historie? Kampen om samfundets legitime erindring. I: B. E. Jensen, C. T. Nielsen & T. Weinreich (red.), Erindringens og glemslens politik (s. 17-52). Roskilde Universitetsforlag.

Børne- og undervisningsministeriet. (2023). Rigsfællesskabet og Holocaust tilføjes til folkeskolens historiekanon. Lokaliseret på: <https://www.uvm.dk/aktuelt/nyheder/uvm/2023/jun/230606-rigsfaellesskabet-og-holocaust-tilfoejes-til-folkeskolens-historiekanon>

Hauksdóttir, A., Taylor, S. & Holmen, A. (2018). Ekspertgruppen vedrørende styrkelse af sprogtilegnelse – Endelig slutrapport. Naalakkersuisoq

Heinrich, J. & Mortensen, B. (2017). Naalagaaffeqatigiinnerup oqaluttuassartaa – Rigsfællesskabets historie. Ilinnisiorkfik Undervisningsmiddelforlag.

Lauta, K. (2022). Analyse af fortællinger. I: S. Faber, A. Kopp & K. Lauts. Det meningsfulde historiefag – Historiebrugsdidaktik fra teori til praksis (s. 121-138). Samfundslitteratur.

Negt, O. (2019). Dannelse og demokrati. Frydenlund.